

altenpflege.de Edition

Podręczniki skrócone do kształcenia pielęgniarek - specjalizacja opieka nad osobami starszymi

Theo Ahrens

Higiena i ochrona przed zakażeniami w opiece nad osobami starszymi

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Dane bibliograficzne

Theo Ahrens – Krótka biografia

Theo Ahrens, urodzony w 1979 roku w pobliżu Monachium, jest nauczycielem zawodów pielęgniarских i zaangażowanym pedagogiem pielęgniarским. Po zakończeniu wolontariatu w szpitalu w ramach Służby Cywilnej odbył szkolenie jako pielęgniarz i zdobył cenne doświadczenie zawodowe na oddziale intensywnej opieki medycznej. Zmotywowany pragnieniem przekazywania wiedzy, studiował pedagogikę pielęgniarską i w 2009 roku rozpoczął pracę jako nauczyciel w szkole zawodowej w Monachium. Theo jest znany ze swojego praktycznego i empatycznego podejścia do nauczania, dzięki któremu przygotowuje przyszłych pracowników służby zdrowia do ich wymagającego zawodu. Prywatnie mieszka z żoną i dwójką dzieci w Berlinie, a także angażuje się wolontaryjnie na rzecz lepszych warunków kształcenia w dziedzinie pielęgniarstwa.

Ten skrócony podręcznik został sformułowany na podstawie planów zajęć z jego wykładów z wykorzystaniem sztucznej inteligencji. Tłumaczenie wykonano automatycznie.

Wydane przez altenpflege.de

Cena DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Copyright 2024 altenpflege.de

Wskazówki i propozycje ulepszeń proszę przysyłać na team@altenpflege.de.

1/1-2412181530

Spis treści

1 Wprowadzenie	4
1.1 Cele tego podręcznika skróconego	4
1.2 Znaczenie higieny w opiece nad osobami starszymi	4
1.3 Rola personelu pielęgniarstwa w ochronie przed infekcjami	5
2 Podstawy higieny	6
2.1 Definicja i cele higieny	6
2.2 Rodzaje higieny	6
2.3 Prawne podstawy higieny	7
2.4 Rola Instytutu Roberta Kocha (RKI) w obszarze higieny i ochrony przed zakażeniami	8
3 Mikrobiologiczne podstawy	9
3.1 Bakterie, wirusy, grzyby i pasożyty – właściwości i różnice	9
3.2 Drogi przenoszenia patogenów	10
3.3 Łańcuch infekcji	10
3.4 Unterschied zwischen Infektion, Kolonisation und Kontamination	11
4 Choroby zakaźne w opiece nad osobami starszymi	12
4.1 Zakażenia grypowe i grypa	12
4.2 Norowirusy i infekcje żołądkowo-jelitowe	12
4.3 Zapalenie płuc (pneumonia) i środki zapobiegawcze	13
4.4 MRSA, VRE i wielooporne patogeny	14
4.5 Gruźlica (TB) i środki zapobiegawcze	15
4.6 Covid-19 (SARS-CoV-2) – Specyficzne środki ochrony i szczepienia	16
5 Osobista higiena personelu pielęgniarstwa	19
5.1 Bedeutung der persönlichen Hygiene	19
5.2 Higiena rąk	19
5.3 Środki ochrony indywidualnej (ŚOI) – odzież ochronna, maski, rękawice, okulary ochronne	20
5.4 Bedeutung der Hautpflege und Prävention von Hauterkrankungen bei Pflegekräften	21
6 Higiena rąk – Najważniejsze działania w ochronie przed zakażeniami	23
6.1 Bedeutung der Händehygiene zur Vermeidung von Infektionen	23
6.2 5 momentów higieny rąk	23
6.3 Mycie rąk vs. dezynfekcja rąk – różnice i zastosowania	24
6.4 Instrukcja praktyczna dotycząca prawidłowego przeprowadzania dezynfekcji rąk	25
7 Obchodzenie się ze środkami ochrony indywidualnej (ŚOI)	27
7.1 Definition i znaczenie środków ochrony indywidualnej (ŚOI)	27
7.2 Rodzaje ŚOI	27
7.3 Zakładanie i zdejmowanie ŚOI	28
7.4 Usuwanie ŚOI	29
8 Czyszczenie, dezynfekcja i sterylizacja	30
8.1 Unterschiede zwischen Reinigung, Desinfektion und Sterilisation	30
8.2 Metody dezynfekcji	30
8.3 Metody sterylizacji	31
8.4 Zastosowanie środków dezynfekcyjnych	32
9 Środki higieny w codziennej opiece	33
9.1 Środki higieny przy pielęgnacji ciała	33
9.2 Higiena przy zaopatrywaniu ran	33
9.3 Higieniczne środki przy iniekcjach i podawaniu leków	34
9.4 Środki higieny przy podawaniu jedzenia i picia	35
10 Higiena pomieszczeń i otoczenia w placówkach opiekuńczych	37
10.1 Znaczenie higieny środowiska dla zapobiegania infekcjom	37
10.2 Plany czyszczenia i dezynfekcji	37
10.3 Postępowanie z tekstyliami i praniem	38
10.4 Utylizacja odpadów	39
11 Zapobieganie infekcjom podczas szczególnych działań pielęgnacyjnych	40
11.1 Postępowanie z pacjentami z cewnikami	40
11.2 Higiena przy żywieniu enteralnym i pozajelitowym	41
11.3 Higiena przy opiece nad osobami z chorobami zakaźnymi	42
11.4 Działania zapobiegające zapaleniom płuc	43
12 Środki izolacyjne i izolacja ochronna	45
12.1 Wskazania do izolacji	45
12.2 Rodzaje izolacji	46
12.3 Przeprowadzanie izolacji	47
12.4 Rola personelu pielęgniarstwa przy izolacji	47
13 Dokumentacja i sprawozdawczość w zakresie higieny	49
13.1 Znaczenie dokumentacji w dziedzinie higieny	49
13.2 Dokumentacja działań dezynfekcyjnych	49
13.3 Zgłaszanie ognisk infekcji	50
13.4 Sprawozdawczość i przekazywanie informacji istotnych dla higieny	51
14 Etyczne i prawne aspekty higieny i ochrony przed infekcjami	53
14.1 Prawo mieszkańców do samostanowienia i środki przymusu w zakresie higieny	53
14.2 Wymogi prawne	54
14.3 Odpowiedzialność personelu opiekuńczego za przestrzeganie przepisów higienicznych	54
14.4 Radzenie sobie z konfliktami etycznymi w zakresie higieny i ochrony przed zakażeniami	55
15 Rola i odpowiedzialność w zarządzaniu higieną	57
15.1 Rola koordynatora ds. higieny w placówce opiekuńczej	57
15.2 Odpowiedzialność personelu pielęgniarstwa za wdrażanie środków higieny	57
15.3 Znaczenie pracy zespołowej dla wdrażania standardów higieny	58
15.4 Współpraca z zewnętrznymi ekspertami ds. higieny	59
16 Szkolenia i kursy doskonalące w zakresie higieny	61
16.1 Bedeutung der Schulung und Weiterbildung zu Hygienemaßnahmen	61
16.2 Zawartość szkoleń z zakresu higieny	62
16.3 Formy szkolenia	63
16.4 Znaczenie szkolenia w ramach zapewniania jakości	63
17 Przykłady przypadków i zastosowania w praktyce	65
17.1 Przykład: Postępowanie z mieszkańcem z MRSA	65
17.2 Przypadek: Środki w przypadku wybuchu norowirusa w placówce opiekuńczej	66
17.3 Przykład: Przeprowadzenie dezynfekcji powierzchni po wybuchu zakażenia	67
17.4 Refleksja nad praktyką opieki na podstawie studiów przypadków	68

1 Wprowadzenie

1.1 Cele tego podręcznika skróconego

To podręcznik ma na celu przekazanie przyszłym opiekunom osób starszych solidnej wiedzy na temat higieny i ochrony przed infekcjami, przyczyniając się tym samym do poprawy jakości opieki. Celem jest rozwinięcie praktycznego zrozumienia codziennych działań higienicznych i ich znaczenia dla mieszkańców oraz personelu opiekuńczego.

Podręcznik oferuje zarówno teoretyczne podstawy, jak i szczegółowe wskazówki dotyczące ich wdrożenia w codziennej pracy opiekuńczej. Istotne tematy, takie jak higiena osobista, higiena środowiskowa, zapobieganie infekcjom oraz stosowanie osobistego sprzętu ochronnego, są przedstawione w sposób praktyczny.

Ponadto podręcznik promuje świadomość prawną i etyczną aspektów praktyk higienicznych. Kolejnym kluczowym zagadnieniem jest przekazywanie wiedzy o specyficznych chorobach zakaźnych i ich zapobieganiu poprzez celowe działania.

Materiały szkoleniowe i treści doskonalenia zawodowego w zakresie higieny mają zapewnić ciągły rozwój personelu opiekuńczego. Ta wiedza wspiera opiekunów w podejmowaniu odpowiedzialnych decyzji oraz aktywnym przyczynianiu się do zdrowia i bezpieczeństwa mieszkańców.

Ostatecznie książka ma służyć jako niezawodne źródło informacji, pomagając w uczynieniu codziennej pracy zawodowej bezpieczniejszą i bardziej efektywną oraz poprawie jakości opieki we wszystkich obszarach pracy.

1.2 Znaczenie higieny w opiece nad osobami starszymi

Higiena odgrywa w opiece nad osobami starszymi kluczową rolę, ponieważ osoby starsze są bardziej podatne na infekcje z powodu słabszego układu odpornościowego. Szeroka gama patogenów, w tym bakterie, wirusy, grzyby i pasożyty, może rozprzestrzeniać się w placówkach opiekuńczych, co zwiększa ryzyko wybuchu epidemii.

Przestrzeganie surowych zasad higienicznych chroni nie tylko mieszkańców, ale także personel opiekuńczy przed chorobami zakaźnymi. Infekcje w placówkach opieki mogą mieć poważne konsekwencje, takie jak dłuższe pobyty w szpitalu, zwiększona chorobowość, a w najgorszym przypadku śmiertelność.

Skuteczna ochrona przed infekcjami zaczyna się od osobistej higieny personelu opiekuńczego i obejmuje konsekwentne stosowanie dezynfekcji rąk oraz noszenie osobistego sprzętu ochronnego. Higiena środowiska, taka jak regularne czyszczenie i dezynfekcja pomieszczeń, jest również kluczowa dla eliminacji źródeł patogenów.

Higiena jest nie tylko środkiem zapobiegawczym, ale także przyczynia się do poprawy samopoczucia i jakości życia mieszkańców. Zapewnia, że mieszkańcy mogą żyć w czystym, bezpiecznym i pełnym godności otoczeniu.

Oprócz fizycznej ochrony, higiena zapewnia również bezpieczeństwo społeczne. Mieszkańcy i ich rodziny zyskują zaufanie do jakości opieki poprzez przestrzeganie standardów higienicznych. Standardy te wzmacniają także zaangażowanie zawodowe i poczucie odpowiedzialności personelu opiekuńczego.

Ogólnie rzecz biorąc, znaczenie higieny ma istotny wpływ na bezpieczeństwo i jakość opieki nad osobami starszymi i jest nieodzownym narzędziem do zapewnienia zdrowia wszystkich zaangażowanych w placówce opiekuńczej.

1.3 Rola personelu pielęgniarstwa w ochronie przed infekcjami

Opiekunowie są kluczowymi aktorami w ochronie przed zakażeniami. Ponoszą oni odpowiedzialność za wdrażanie i kontrolowanie działań higienicznych w codziennej opiece. Działają jako wzorce i multiplikatory. Ich zachowanie wpływa na praktyki higieniczne wszystkich pracowników w placówce opiekuńczej.

Codzienna praktyka zaczyna się od dokładnego wdrażania higieny rąk. Zrozumienie i stosowanie pięciu momentów higieny rąk ma kluczowe znaczenie. Opiekunowie muszą zapewnić, że odzież ochronna jest prawidłowo stosowana i utylizowana. To minimalizuje rozprzestrzenianie się potencjalnie niebezpiecznych patogenów.

Opiekunowie są również odpowiedzialni za przeprowadzanie szkoleń i uświadamianie na temat standardów higienicznych. Dzięki ciągłemu doskonaleniu utrzymują aktualność swojej wiedzy o higienie. Muszą być w stanie rozpoznać źródła zagrożeń i zmniejszać ryzyko zakażeń poprzez odpowiednie działania prewencyjne.

Dokumentacja działań higienicznych, np. cykli dezynfekcji, jest niezbędna do wykazania przestrzegania standardów. Kompleksowa dokumentacja wspiera także możliwość śledzenia w przypadku wybuchu zakażeń.

Opiekunowie utrzymują również bezpośrednią wymianę z pełnomocnikami do spraw higieny i współpracują przy opracowywaniu koncepcji i wytycznych dotyczących higieny. Przyczyniają się do podejmowania decyzji w opiece, wnosząc swoje praktyczne doświadczenie i wiedzę ekspercką z codziennej pracy.

Wreszcie, opiekunowie są kluczowo odpowiedzialni za to, by mieszkańcy i ich rodziny rozumieli znaczenie higieny. Informują i podnoszą świadomość, aby wspólnie wdrażać środki zapobiegania zakażeniom. Ochrona zdrowia mieszkańców jest zawsze w centrum ich działań.

2 Podstawy higieny

2.1 Definicja i cele higieny

Higiena oznacza działania zapobiegające chorobom, w szczególności mające na celu unikanie infekcji. W centrum uwagi jest ochrona wrażliwych grup, takich jak osoby starsze, poprzez ograniczenie rozprzestrzeniania się patogenów. W opiece nad osobami starszymi działania higieniczne są nie tylko istotne dla zdrowia mieszkańców, ale także dla personelu pielęgniarstwa.

Główne cele higieny to zapewnienie czystości i zapobieganie chorobom zakaźnym. Dzięki ukierunkowanym działaniom ryzyko przenoszenia patogenów jest zmniejszone. Należą do nich przestrzeganie osobistych standardów higieny, stosowanie środków ochronnych oraz prawidłowe czyszczenie i dezynfekcja powierzchni i przedmiotów.

Higiena obejmuje podejścia prewencyjne i reaktywne: prewencyjnie działania higieniczne mają na celu uniknięcie wybuchów chorób poprzez ciągłe stosowanie środków higieny. Reaktywna higiena obejmuje ograniczenie i leczenie w przypadku wystąpienia infekcji. Długoterminowo optymalna higiena przyczynia się do podniesienia jakości życia osób starszych oraz redukcji nieobecności chorobowych wśród personelu.

W opiece nad osobami starszymi przestrzeganie określonych standardów higieny jest kluczowe. Te standardy chronią nie tylko przed codziennymi infekcjami, ale także przed poważniejszymi, takimi jak te spowodowane przez wielooporne patogeny. Oprócz tych działań niezwykle ważne jest uwrażliwienie i szkolenie personelu pielęgniarstwa, aby zapewnić aktualne i skuteczne działania higieniczne oraz dostosowywać je w sposób ciągły.

2.2 Rodzaje higieny

Higiena obejmuje różne obszary, które wymagają specyficznych działań. W opiece nad osobami starszymi kluczową rolę odgrywają higiena osobista, społeczna, instytucjonalna i środowiskowa.

Higiena osobista koncentruje się na samopielęgnacji i czystości personelu pielęgniarstwa oraz mieszkańców. Obejmuje to regularną higienę rąk, staranną pielęgnację ciała i stosowanie środków ochrony osobistej. Te działania chronią zarówno personel, jak i mieszkańców przed przenoszeniem patogenów.

Higiena społeczna dotyczy życia i interakcji w placówce opiekuńczej. Promuje działania, które chronią zdrowie w społecznościach, takie jak unikanie bliskości w przypadku chorób zakaźnych i przestrzeganie etykiety podczas kaszlu lub kichania. Kampanie informacyjne i szkolenia wzmacniają zrozumienie i akceptację tych działań.

Higiena instytucjonalna odnosi się do systematycznych działań w placówkach opiekuńczych. Chodzi tu o ustanawianie i egzekwowanie wytycznych higienicznych, które muszą być regularnie aktualizowane. Obejmuje to plany czyszczenia i dezynfekcji, szkolenie pracowników oraz kontrolę przestrzegania standardów higienicznych.

Higiena środowiskowa skupia się na czystości i pielęgnacji fizycznego otoczenia placówek opiekuńczych. Obejmuje regularne czyszczenie i dezynfekcję powierzchni i urządzeń oraz właściwą utylizację odpadów. Dobrze utrzymane środowisko fizyczne zmniejsza rozprzestrzenianie się patogenów i tworzy bezpieczne otoczenie zarówno dla mieszkańców, jak i personelu opiekuńczego.

Te różne rodzaje higieny są ze sobą powiązane i wymagają całościowego podejścia w celu skutecznego wdrożenia. Tylko dzięki skoordynowanemu zastosowaniu mogą one optymalnie przyczynić się do zapobiegania infekcjom i ochrony wszystkich zaangażowanych w opiece nad osobami starszymi.

2.3 Prawne podstawy higieny

Ustawa o ochronie przed zakażeniami (IfSG) stanowi podstawę dla wszystkich środków higienicznych w opiece nad osobami starszymi. Jej celem jest zapobieganie chorobom zakaźnym u ludzi oraz powstrzymywanie ich dalszego rozprzestrzeniania się. Dla placówek opiekuńczych szczególne znaczenie ma § 36 IfSG, który określa specyficzne wymagania stawiane placówkom zbiorowym, aby zapewnić odpowiedni poziom higieny.

Przepisy higieniczne krajów precyzują ogólne wymogi IfSG. Te przepisy krajowe szczegółowo regulują środki mające na celu zapewnienie higieny w placówkach opiekuńczych. Zobowiązują one placówki do sporządzenia planu higieny, który obejmuje środki zapobiegania zakażeniom oraz zarządzania nimi. Plan higieny musi być regularnie sprawdzany i dostosowywany do bieżących standardów naukowych.

Pracownicy opieki są zobowiązani do wdrażania standardów określonych w IfSG i przepisach higienicznych. Obejmuje to także udział w regularnych szkoleniach i kursach doskonalących, aby być na bieżąco z aktualnymi informacjami dotyczącymi rozwoju i środków związanych z higieną. Placówki muszą zapewnić, że wszyscy pracownicy są w pełni poinformowani o obowiązujących wytycznych higienicznych i stosują je w praktyce.

Ponadto, prawne podstawy nakładają obowiązek przeprowadzenia szczegółowych instruktaży higienicznych przy przyjmowaniu nowych mieszkańców, aby zagwarantować indywidualnie wymagane środki ochrony przed zakażeniem. W przypadku wystąpienia infekcji, która podlega obowiązkowi zgłoszenia, wymagana jest natychmiastowa zgłoszenie do urzędu zdrowia, aby umożliwić szybkie ograniczenie potencjalnych ognisk.

Nieprzestrzeganie ustawowych standardów higieny może pociągać za sobą konsekwencje prawne. Naruszenia IfSG lub przepisów higienicznych są traktowane jako wykroczenia administracyjne i mogą być karane grzywnami. Dlatego dokładna znajomość przepisów prawnych jest niezbędna dla każdego pracownika opieki.

2.4 Rola Instytutu Roberta Kocha (RKI) w obszarze higieny i ochrony przed zakażeniami

Das Robert Koch-Institut (RKI) odgrywa kluczową rolę w dziedzinie higieny i ochrony przed infekcjami w opiece nad osobami starszymi. Jako centralna instytucja rządu federalnego ds. monitorowania i zapobiegania chorobom, RKI opracowuje zalecenia i wytyczne, aby kontrolować i minimalizować rozprzestrzenianie się chorób zakaźnych.

Jednym z głównych zadań RKI jest opracowywanie i aktualizacja wytycznych dotyczących higieny. Te wytyczne opierają się na aktualnych osiągnięciach naukowych i stanowią podstawę do tworzenia planów higienicznych w placówkach opieki. Obejmują one różne aspekty ochrony przed infekcjami, w tym higienę rąk, środki dezynfekcyjne oraz postępowanie ze sprzętem ochrony osobistej.

W obszarze nadzoru RKI monitoruje sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do chorób zakaźnych. Odbywa się to poprzez zbieranie, analizowanie i ocenę odpowiednich danych. Uzyskane w ten sposób informacje pomagają identyfikować bieżące ryzyko infekcji i umożliwiają podjęcie ukierunkowanych działań mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się patogenów w codziennej opiece.

RKI współpracuje ściśle z urzędami zdrowia i innymi publicznymi służbami zdrowia, aby szybko rozpoznawać i ograniczać ogniska chorób. W przypadku wystąpienia choroby zakaźnej podlegającej zgłoszeniu w placówce opieki, RKI dostarcza fachową wiedzę i wsparcie, aby podjąć skuteczne środki kontrolne.

Szkolenia i materiały informacyjne z RKI to ważne zasoby dla pracowników opieki. Te treści zwiększają świadomość istniejących zagrożeń i dostarczają praktyczne zalecenia dotyczące działania. Przyczyniają się do ciągłego kształcenia personelu opiekuńczego i wspierają prawidłowe wdrażanie środków higienicznych w codziennej praktyce.

Dodatkowo, RKI wspiera badania w dziedzinie ochrony przed infekcjami i higieny. Dzięki badaniom naukowym powstają nowe odkrycia, które prowadzą do poprawy standardów higienicznych. Wyniki tych badań są uwzględniane w zaleceniach RKI i gwarantują, że działania opierają się na najnowszym poziomie wiedzy naukowej.

Ogółem RKI zapewnia, że placówki opieki dysponują niezbędnymi informacjami i narzędziami, aby zagwarantować skuteczną profilaktykę infekcji. Pełni rolę ważnego interfejsu między nauką, polityką zdrowotną a praktyką opiekuńczą, aby długoterminowo chronić zdrowie mieszkańców oraz personelu opiekuńczego.

3 Mikrobiologiczne podstawy

3.1 Bakterie, wirusy, grzyby i pasożyty – właściwości i różnice

Bakterie to jednokomórkowe mikroorganizmy, które są prokariotyczne, co oznacza, że nie mają jądra komórkowego. Rozmnażają się przez podział komórki i mogą samodzielnie przeżyć i rosnąć. Wiele bakterii jest nieszkodliwych lub korzystnych, jednak niektóre mogą powodować choroby. Antybiotyki mogą być skuteczne w przypadku infekcji bakteryjnych, blokując wzrost lub zabijając bakterie.

Wirusy są znacznie mniejsze od bakterii i składają się z materiału genetycznego, albo DNA, albo RNA, otoczonego płaszczem białkowym. Są obligatoryjnymi pasożytami, co oznacza, że potrzebują komórki gospodarza do rozmnażania. Wirusy wnikają do komórek i wykorzystują mechanizmy komórkowe do replikacji, często kosztem komórki gospodarza. Istnieją leki przeciwwirusowe, jednak ich opracowanie jest trudniejsze niż antybiotyków.

Grzyby to organizmy eukariotyczne, które mogą być zarówno jednokomórkowe, jak drożdże, jak i wielokomórkowe, jak pleśnie. Mają jądro komórkowe i rozmnażają się przez tworzenie zarodników lub pączkowanie. Grzyby mogą powodować zarówno oportunistyczne infekcje u osób z obniżoną odpornością, jak i powierzchowne infekcje, takie jak grzybicę skóry i paznokci. Do leczenia stosuje się środki przeciwgrzybicze.

Pasożyty to organizmy, które żyją kosztem gospodarza i mogą być jednokomórkowe, jak pierwotniaki, lub wielokomórkowe, jak robaki. Często atakują ludzki organizm, aby zdobyć składniki odżywcze, co może powodować choroby. Do leczenia infekcji pasożytniczych często stosuje się środki przeciwpasożytnicze, dostosowane specjalnie do rodzaju pasożyta.

Istnieją istotne różnice w strukturze komórkowej, sposobie replikacji i możliwościach leczenia różnych typów patogenów. Bakterie są bardziej złożone i posiadają struktury takie jak ściany komórkowe; wirusy są prostsze i potrzebują gospodarza; grzyby i pasożyty to różnie złożone eukarionty z określonymi cyklami życia i mechanizmami obronnymi. Wiedza o tych różnicach determinuje strategie zapobiegania i leczenia infekcji w opiece nad osobami starszymi i jest kluczowa dla skutecznej ochrony przed infekcjami.

3.2 Drogi przenoszenia patogenów

Czynniki chorobotwórcze mogą być przenoszone na różne sposoby. Zasadniczo wyróżniamy drogi przenoszenia bezpośredniego i pośredniego.

Bezpośrednie przenoszenie odbywa się bezpośrednio od zainfekowanego osobnika do innego. Przykłady to:

- **Przenoszenie przez kontakt:** Infekcje przez dotyk lub kontakt skórny, jak w przypadku opryszczki pospolitej lub świerzb.
- **Zakażenie kropelkowe:** Przez kaszel, kichanie lub mówienie patogeny dostają się przez kropelki śliny na błony śluzowe innych osób, jak w przypadku grypy czy Covid-19.

Przenoszenie pośrednie odbywa się poprzez skażone pośrednie źródła:

- **Fomity:** Obiekty lub powierzchnie, które miały kontakt z materiałem zakaźnym, mogą przenosić patogeny. Typowe przykłady to klamki drzwi lub pościel.

- **Wektory:** Owady lub zwierzęta, które przenoszą patogeny z jednego żywiciela na innego. Przykładem jest przenoszenie malarii przez komary.

Aerozole odgrywają szczególną rolę w przenoszeniu. Są to drobne cząstki, które dłużej unoszą się w powietrzu i mogą być wdychane na większe odległości. Jest to istotne w przypadku chorób takich jak gruźlica czy odra.

Zrozumienie tych dróg przenoszenia jest kluczowe dla opracowania skutecznych środków higieny w opiece nad osobami starszymi, aby zapobiegać infekcjom i chronić zdrowie mieszkańców oraz personelu opiekuńczego.

3.3 Łańcuch infekcji

Łańcuchy infekcji opisują drogę patogenu od źródła do odbiorcy poprzez drogę przenoszenia. Aby zapobiec infekcjom, należy przerwać co najmniej jedno ogniwo tego łańcucha.

Źródło infekcji stanowi pochodzenie patogenu. Mogą to być zakażeni ludzie, zwierzęta lub skażone przedmioty i materiały. Prostymi przykładami są zakażeni mieszkańcy w placówkach opieki lub skażone urządzenia medyczne.

Droga przenoszenia to ścieżka, którą patogen przemieszcza się od źródła infekcji do odbiorcy. Istnieją bezpośrednie przeniesienia, jak bezpośredni kontakt podczas opieki nad mieszkańcem, a także pośrednie przeniesienia przez skażone przedmioty lub powietrze, na przykład przez aerozole.

Odbiorca to osoba, która może zostać zainfekowana. W placówkach opieki są to przede wszystkim mieszkańcy, którzy często ze względu na wiek lub wcześniejsze choroby mają osłabiony układ odpornościowy i dlatego są szczególnie podatni na infekcje.

7 To tylko podgląd

Pełna książka jest dostępna na <https://www.altenpflege.de> dla zarejestrowanych użytkowników. Rejestracja i korzystanie są bezpłatne. Osoby, które nie chcą się rejestrować, mogą przekazać kwotę podaną na stronie 2 za pomocą Paypala na adres buchhaltung@factsoft.de, podając zarówno tytuł książki, jak i adres e-mail. Następnie otrzymają PDF wysłany e-mailem.

Oprócz bezpłatnego dostępu do podręczników rejestracja na [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) umożliwia bezpośrednie aplikowanie na oferty pracy. Można także samemu zamieścić bezpłatne ogłoszenie o pracy. Dołączcie również do społeczności [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de).